

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η κατάσταση στη χώρα, κ. Πρωθυπουργέ, είναι πολύ ανησυχητική.

Η κοινωνία βράζει. Η οικονομία βυθίζεται. Οι θεσμοί δοκιμάζονται. Και η χώρα κινδυνεύει να μεταβληθεί σε έναν απέραντο καταυλισμό εγκλωβισμένων προσφύγων και μεταναστών.

Αντιμέτωποι με αυτήν την πραγματικότητα οι πολιτικοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να δείχνουμε τη μέγιστη υπευθυνότητα. Να ενώνουμε την κοινωνία. Να προχωράμε με σοβαρό σχέδιο. Και πάντως να μην προκαλούμε τους πολίτες, με τυφλές και ανούσιες αντιπαραθέσεις.

Εσείς όμως, κ. Πρωθυπουργέ, λυπάμαι, έχετε επιλέξει να κάνετε το εντελώς ανάποδο, διότι σε ένα χρόνο έχετε μετατρέψει την ελπίδα σε απόγνωση.

Δε μπορώ να αφήσω ασχολίαστο ότι πριν από δυο μέρες γιορτάσατε τον πρώτο χρόνο της διακυβέρνησής σας. Ο απολογισμός του έργου σας συνοψίζεται σε μια πρόταση: Είστε η πιο επιβλαβής κυβέρνηση στην ιστορία της μεταπολιτευτικής Ελλάδας.

-Οδηγήσατε τη χώρα στα όρια της εξόδου από την Ευρωζώνη.

-Υπογράψατε 3ο Μνημόνιο.

-Κλείσατε τις τράπεζες.

-Βυθίσατε την οικονομία στην ύφεση.

-Αυξήσατε την ανεργία.

-Υπονομεύσατε το κύρος της χώρας στο εξωτερικό.

Και σε αυτήν ακριβώς τη συγκυρία, τι επιλέξατε, κ. Πρωθυπουργέ; Να διοργανώσετε μια κομματική φιέστα, την οποία μετατρέψατε σε ένα ρεσιτάλ προπαγάνδας, εμπάθειας και διχασμού. Αυτό δεν είναι πρόσκληση σε διάλογο. Είναι πρόκληση στην αξιωματική αντιπολίτευση.

Αλλά, ξέρετε, ένα είναι βέβαιο: Ότι αν δεν είχαν μεσολαβήσει οι εκλογές της 25ης Ιανουαρίου, τα πράγματα στη χώρα σήμερα, θα ήταν πολύ καλύτερα.

Αυτό το αντιλαμβάνονται όλοι. Ακόμα κι εκείνοι οι οποίοι σας αναγνωρίζουν- και υπάρχουν κι αυτοί, κ. Πρωθυπουργέ, κάποιοι που σας αναγνωρίζουν καλές προθέσεις- σήμερα έχουν συνειδητοποιήσει ότι έχετε αποτύχει. Και αυτό το οποίο σας χρεώνουν πρωτίστως, κ. Τσίπρα, είναι ότι κοροϊδέψατε συστηματικά τις Ελληνίδες και τους Έλληνες.

Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον την ανάλυσή σας για τη μη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Αναρωτιέμαι: Όταν τάζατε τη 13η σύνταξη, δεν τα ξέρατε αυτά; Τώρα τα θυμηθήκατε; Ή μήπως το ασφαλιστικό σύστημα ήταν βιώσιμο πριν από ένα χρόνο και με τις δικές σας παρεμβάσεις δεν έγινε; Όταν μιλούσατε για την αύξηση του κατώτατου μισθού, για το παράλληλο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, για τη διαγραφή του χρέους, για την κατάργηση με έναν νόμο των μνημονίων. Ο κατάλογος είναι ατελείωτος. Και σταματώ εδώ.

Εσείς μπορεί όλα αυτά να θέλετε να τα ξεχάσετε. Οι πολίτες δεν τα ξεχνούν για έναν απλό λόγο. Βιώνουν τη σκληρή πραγματικότητα που η δική σας ανικανότητα δημιούργησε. Και δυστυχώς, και σήμερα ακόμα, ούτε την Κυριακή φυσικά, αλλά ούτε και σήμερα, ούτε ένα συγγνώμη. Ούτε ένα συγγνώμη, να τους μιλήσετε με ειλικρίνεια, κ. Πρωθυπουργέ. Αντί να κάνετε αυτό, επιλέξατε την Κυριακή τις προσωπικές επιθέσεις και το διχασμό των Ελλήνων.

Μέχρι τον Αύγουστο, είχατε μια βολική διχαστική ρητορική: Ήταν το Μνημόνιο-

Αντιμνημόνιο. Τώρα είναι το Δεξιά- Αριστερά. Στρέφεται τη μία κοινωνική ομάδα κατά της άλλης. Δηλητηριάζετε την κοινωνία με ταξικό μίσος. Μας πάτε πολύ πίσω, κ. Τσίπρα, σε εποχές διχασμού, που τόσο στοίχισαν στην Πατρίδα μας.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δίλημμα σήμερα είναι άλλο και είναι πολύ ξεκάθαρο:

Είναι η επιλογή ανάμεσα στο χθες του λαϊκισμού, της στασιμότητας και του κομματικού κράτους, που εσείς εκπροσωπείτε και στο αύριο της αλήθειας. Των δίκαιων και αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, που εμείς εκπροσωπούμε και που θα βγάλουν τη χώρα από την κρίση. Ναι, μεταρρυθμίσεις που μπορεί να είναι δύσκολες, μεταρρυθμίσεις με κοινωνική ευθύνη, μεταρρυθμίσεις με εθνικό πρόσημο. Αυτές που δίνουν προοπτική στην Ελλάδα. Αυτές θα επιλέξουμε σήμερα απέναντι στη στασιμότητα, στο λαϊκισμό και στην κατάρρευση. Αυτό είναι το πραγματικό δίλημμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα πάμε μπροστά ή θα πάμε πίσω; Και σε αυτό το πλαίσιο, κ. Πρωθυπουργέ, θα πρέπει να αναζητηθεί και η λύση στο ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας.

Γιατί τέτοιος εκνευρισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δεν καταλαβαίνω. Λοιπόν, για να αναζητήσουμε τη λύση στο ασφαλιστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝ.ΕΛ., πρώτα πρέπει να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας. Και να κάνουμε όλο την αυτοκριτική που πρέπει.

Η αλήθεια είναι ότι τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, Κυβερνήσεις, Κόμματα και πολίτες δεν είδαμε - ενδεχομένως δε θέλαμε να δούμε- το πρόβλημα το οποίο ερχόταν. Ένα πρόβλημα δημογραφικό, ένα πρόβλημα δημοσιονομικό, ένα πρόβλημα το οποίο συνδέεται με την αύξηση της ανεργίας. Η γήρανση του πληθυσμού, οι πολλές πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, η αυξανόμενη ανεργία, οδήγησαν στην ανατροπή της σχέσης εργαζόμενων προς συνταξιούχους.

Όταν ξεκίνησε το αναδιανεμητικό σύστημα, η σχέση αυτή ήταν 4 προς 1. Σήμερα είναι στο 1,3 προς 1. Έτσι διαμορφώθηκε, δυστυχώς, με συλλογικές ευθύνες, τις οποίες πρέπει να αναγνωρίσουμε με θάρρος, ένα σύστημα στρεβλό, ένα σύστημα άδικο με εξαιρέσεις και προνόμια, που ωφελούσαν τους λίγους και χρέωναν πολλούς. Ένα σύστημα το οποίο δημιουργήθηκε περιστασιακά αντανακλώντας τη δύναμη της πίεσης διαφόρων επαγγελματικών ομάδων. Αντανακλώντας ταυτόχρονα και πολιτικές σκοπιμότητες. Ένα σύστημα το οποίο έδωσε λάθος κίνητρα και μηνύματα και διέλυσε την ασφαλιστική συνείδηση των πολιτών.

Αυτή την πραγματικότητα αρνηθήκαμε, μέχρι πολύ πρόσφατα, ως κοινωνία να αναγνωρίσουμε και να αντιμετωπίσουμε. Την κρύψαμε βολικά και επιπόλαια κάτω από το χαλί. Ο κύκλος της σιωπής όμως πρέπει να σπάσει. Κι εδώ θα χρησιμοποιήσω μια φράση του Τάσου Γιαννίτση: «Για να υπάρξει μια σταθερή λύση στο ασφαλιστικό χρειάζεται μια νέα Κοινωνική Συμφωνία, που δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς συλλογική αναγνώριση λαθών».

Εμείς έχουμε αναγνωρίσει τα σφάλματα και τις παραλείψεις μας. Ως νέος αρχηγός έχω δεσμευτεί να μην τα επαναλάβω. Και δεν θα τα επαναλάβω. Αλλά μην παριστάνετε ότι δεν έχετε κι εσείς ευθύνη. Είστε οι πρώτοι που βρεθήκατε απέναντι και τελικά στραγγαλίσατε οποιαδήποτε προσπάθεια εξορθολογισμού του ασφαλιστικού. Εσείς και οι δυνάμεις του λαϊκισμού, που τώρα εκφράζετε. Γιατί οι συντεχνιακές λογικές είναι ενσωματωμένες στο DNA του ΣΥΡΙΖΑ.

Αξίζει να θυμηθούμε τη μεγαλύτερη διαδήλωση, που έγινε ποτέ στην πλατεία Συντάγματος, ήταν οι διαδηλώσεις, που έγιναν για να αποδοκιμαστεί το σχέδιο Γιαννίτση. Τι έκανε τότε η ηγεσία του τότε Συνασπισμού κ. Τσίπρα; Ήταν οι πρώτοι «καταγγέλλοντες».

Υπό την πίεση των αντιδράσεων οι «αναβάλλοντες» και «καταγέλλοντες», δυστυχώς μας έφτασαν μέχρι εδώ. Δεν θα σπεύσω να αρνηθώ ότι τότε η δική μας παράταξη δεν βοήθησε. Αλλά να μην ξεχνάμε, όμως, σημαντικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες έγιναν τα τελευταία τριάντα χρόνια στο ασφαλιστικό και φέρνουν τη δική μας σφραγίδα.

Νόμος Σιούφα 2084/1992, νόμος ο οποίος έδωσε στο ασφαλιστικό 20 χρόνια ζωής. Η πρώτη μεγάλη ενοποίηση των ταμείων.

Νόμος Πετραλιά 3655/2008. Από 133, σε 13 ταμεία. Αυτά ήταν δικά μας επιτεύγματα. Αλλά ναι, δεν ήταν αρκετά.

Και το 2010 ήλθε η ώρα να αντιμετωπίσουμε «το τέρας», που συλλογικά εκθρέψαμε. Λένε ότι η καλύτερη ώρα για να διορθώσεις τη στέγη σου είναι όταν λάμπει ο ήλιος. Το βέβαιο είναι ότι 2010 δεν έλαμπε ο ήλιος για την Ελλάδα. Όμως έγιναν τότε σημαντικές προσπάθειες μεταρρύθμισης, ξεκινώντας από το ν.3863/2010 το νόμο Λοβέρδου – Κουτρουμάνη.

Και το 2012 - από τις δικές μας Κυβερνήσεις – ξεκίνησε, υπό την ηγεσία του κ. Βρούτση, τον οποίο σπεύσατε με τόσο μεγάλη άνεση να απαξιώσετε, η προσπάθεια να ανακτήσουμε το δημοσιονομικό έλεγχο των εισροών και των εκροών του συστήματος, μέσα από μια πολύ συστηματική και μεθοδική δουλειά:

- ψηφιοποιημένα συστήματα, τα προγράμματα ΗΛΙΟΣ, ΑΡΙΑΔΝΗ, ΑΤΛΑΣ, ΕΡΓΑΝΗ,

- ηλεκτρονική συνταγογράφηση,

- δημιουργία του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ),

- σύσταση του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης ΕΤΕΑ.

Είχαμε ένα ξεκάθαρο στόχο: Την επαναφορά του ασφαλιστικού συστήματος στις θεμελιώδεις αρχές του: Αυτές της ανταποδοτικότητας, της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης.

Και με τις πρωτοβουλίες αυτές έγινε πολύ μεγάλη πρόοδος. Αντιμετωπίστηκαν στρεβλώσεις, μειώθηκαν σπατάλες, εξορθολογίστηκαν τα όρια συνταξιοδότησης, έγινε έλεγχος συντάξεων «μαϊμού», αντιμετωπίστηκαν υπερβολές και παρανομίες σε κατανομή συντάξεων αναπηρίας, εξορθολογίστηκαν δαπάνες στα φάρμακα και την περίθαλψη. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα αυτών των παρεμβάσεων, κ. Τσίπρα;

Στο 3ο Μνημόνιο που εσείς διαπραγματευτήκατε και υπογράψατε (14.08.2015) αναγνωρίζεται ότι: «Οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012, εάν εφαρμοστούν πλήρως, θα βελτιώσουν σημαντικά τη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος». Αυτά συνομολογήσατε εσείς στο 3ο Μνημόνιο, το οποίο υπογράψατε.

Και τώρα ερχόμαστε στην ουσία του θέματος. Στο τέλος Δεκεμβρίου 2014, δεν υπήρχε καμία ανάγκη μείωσης των κύριων συντάξεων. Και ούτε είχε τεθεί ποτέ το ζήτημα αυτό από την Τρόικα για νέα μείωση κύριων συντάξεων. Δεν υπήρχε κανένα δημοσιονομικό αίτημα πλην της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος, για τις επικουρικές συντάξεις και των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Αυτή είναι η αλήθεια. Ξέρω σας ενοχλεί.

Και μάλιστα είχε καταφέρει η προηγούμενη Κυβέρνηση να ολοκληρώσει την πρώτη αξιόπιστη αναλογιστική μελέτη. Μια μελέτη η οποία διεξήχθη υπό την αιγίδα του Ecofin και η οποία επιβεβαίωνε ότι το τότε ασφαλιστικό σύστημα, με τις παραδοχές που είχαν γίνει, εκπλήρωνε τους όρους βιωσιμότητας, χωρίς επιπλέον άδικες επιβαρύνσεις μέχρι το 2060.

Την καταθέτω στα πρακτικά. Αξίζει να τη διαβάσετε κύριε Πρωθυπουργέ, αν δεν τη γνωρίζετε.

Αυτή είναι η αλήθεια. Εκεί ακριβώς ήμασταν πριν αναλάβετε.

Και μετά... ήλθατε εσείς.

Και τα πρόσθετα μέτρα ύψους 1.8 δις από παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό, δημιουργήθηκαν από τη δική σας διαχειριστική ανικανότητα. Το 2016 οι πολίτες πληρώνουν το λογαριασμό της δικής σας ανικανότητας. Και τώρα είναι σαφές πια. Ότι είστε μέρος του προβλήματος, δεν είστε μέρος της λύσης. Εξουδετερώνοντας, δυστυχώς, κ. Τσίπρα, όλες τις προσπάθειες μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος. Εξανείμισατε τις θυσίες των πολιτών. Όχι μόνο δεν προχωρήσατε μπροστά, μας πήγατε, τουλάχιστον, 2 χρόνια πίσω.

Και γι' αυτό, η κοινωνία σας γυρίζει την πλάτη. Και εισπράττετε ήδη την κατακραυγή και την απαξίωση από όλες τις παραγωγικές κοινωνικές ομάδες, οι οποίες εξεγείρονται εναντίον σας, είτε φοράνε γραβάτα, είτε δεν φοράνε. Διότι νιώθουν την κοροϊδία, νιώθουν τον εμπαιγμό, βλέπουν την αδικία.

Αναρωτηθήκατε γιατί οι αγρότες δεν θέλουν να συνομιλήσουν μαζί σας; Μήπως πρέπει να πάτε εσείς στα τρακτέρ να συνομιλήσετε μαζί τους, όπως πηγαίνατε τότε και τους τάζετε αυτά τα οποία λέγατε; Ίσως ο χώρος αυτός σας είναι πιο οικείος.

Η πραγματικότητα είναι ότι συρρικνώνεστε, δυστυχώς, στη συνείδηση του λαού. Και κάθε μέρα συρρικνώνεται και περισσότερο κάθε προοπτική, κάθε ελπίδα του Έλληνα, για βελτίωση της ζωής του. Με τις επιλογές σας τραβήξατε και τραβάτε την Ελλάδα πίσω.

Και τώρα, μας φέρνετε την πρότασή σας για το ασφαλιστικό. Και την παρουσιάζετε ως μεγάλη θεσμική μεταρρύθμιση. Μα, η πρότασή σας, κύριε Τσίπρα, δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια στρεβλή και πολύ χειρότερη εκδοχή του υπάρχοντος ν.3863/2010, η οποία απλά:

- μειώνει τους συντελεστές αναπλήρωσης,
- αυξάνει υπερβολικά τις εισφορές,
- και οδηγεί σε άμεσες, μεγάλες μειώσεις συντάξεων, για τους νέους συνταξιούχους.

Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το πιο επικίνδυνο, όμως, στο σχέδιό το οποίο έχετε καταθέσει, κύριε Τσίπρα, είναι ότι επενδύει, επί της ουσίας, στον κατακερματισμό της κοινωνίας. Σε μια εποχή και σε ένα ζήτημα που αυτό που χρειαζόμαστε είναι τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, βάζετε τους πάντες σε ένα πόλεμο όλων εναντίον όλων, με πρόσχημα το κοινωνικό κράτος και με άλλοθι πάντα την προστασία των αδυνάτων.

Το σχέδιό σας, έτσι όπως το παρουσιάσατε, έχει 6 εξαιρετικά οδυνηρά χαρακτηριστικά:

- Οδηγεί σε σύγκρουση γενεών
- Ανοίγει πόλεμο στην παραγωγική Ελλάδα
- Στρεβλώνει τα κίνητρα για την εργασία
- Μετατρέπεται, επί της ουσίας, το ασφαλιστικό σύστημα σε προνοιακό

•Ετεροχρονίζει το πρόβλημα και φυσικά είναι πρόχειρο και μη κοστολογημένο

Και τελικά δεν δίνει και λύση στο πρόβλημα. Είναι ένα αποσπασματικό μπάλωμα για να δραπτετεύσετε από τις ευθύνες σας.

Για να πάμε, λοιπόν, να τα δούμε όλα αυτά λίγο πιο αναλυτικά:

1. Το σχέδιό σας, κύριε Τσίπρα και κύριε Κατρούγκαλε:

Καταλύει την αλληλεγγύη των γενεών. Δημιουργείτε συνταξιούχους δύο ταχυτήτων, προκαλείτε μια τεράστια ένταση μεταξύ παλιών και νέων, των μελλοντικών συνταξιούχων. Το σχέδιό σας, επί της ουσίας, κηρύσσει ένα πόλεμο γενεών. Και σε αυτό θα είμαστε απέναντι και με μεγάλη ένταση μάλιστα. Διότι διαπράττετε ίσως το χειρότερο λάθος: προκειμένου να είστε αρεστοί σήμερα, θυσιάζετε το μέλλον των επόμενων γενιών.

2. Το σχέδιό σας:

Πολεμά την παραγωγική Ελλάδα.

Η σύνδεση των ασφαλιστικών εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών, των γιατρών, των μηχανικών, των δικηγόρων των αγροτών με το φορολογητέο εισόδημα, στην έκταση που περιγράφεται στο σχέδιό, το οποίο δώσατε στη δημοσιότητα, ισοδυναμεί με κοινωνική και οικονομική εξόντωση. Ενσωματώνει μια ιδεοληψία, ενσωματώνει μια ταξική αντίληψη μιας κυβέρνησης, η οποία επιτίθεται σε οποιονδήποτε επιχειρεί και δραστηριοποιείται με επιτυχία στον ιδιωτικό τομέα.

Το μόνο το οποίο θα πετύχετε είναι η αύξηση της φοροδιαφυγής και της αδήλωτης εργασίας.

Αναρωτιέμαι, κύριε Πρωθυπουργέ, αν έχει υποπέσει στην προσοχή σας, η πρόσφατη – σήμερα δημοσιεύθηκε- έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, η οποία λέει με απόλυτη σαφήνεια - και διαβάζω - ότι το σχέδιο νόμου ουσιαστικά δεν οδηγεί στην ανταποδοτικότητα των εισφορών - παροχών και συνεπώς υποκαθορίζει τα κίνητρα για εργασία. Και ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων, με τους κλιμακούμενους συντελεστές, δημιουργεί κίνητρα περαιτέρω αύξησης της μαύρης εργασίας, της εισφοροδιαφυγής, αλλά και της φοροδιαφυγής. Αυτά λέει το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής. Δεν τα λέμε εμείς.

Την καταθέτω στα πρακτικά.

Εμείς, κ. Τσίπρα, με μεγάλη προσπάθεια, μειώσαμε τις εργοδοτικές κατά 5 μονάδες συνολικά. Επιλέξαμε μια πολιτική, την οποία σήμερα ακολουθεί και η σοσιαλιστική Γαλλία, η οποία μειώνει δραστικά ασφαλιστικές εισφορές, προκειμένου να αυξήσει την απασχόληση και να μειώσει το ποσοστό της ανεργίας. Και αυτό το κάνει μια χώρα η οποία έχει ανεργία 2,5 φορές μικρότερη από τη δική μας.

Ξέρω, κ. Τσίπρα, ότι έχετε ένα όνειρο. Θέλετε να μετατρέψετε την Ελλάδα σε μία χώρα συνταξιούχων και δημοσίων υπαλλήλων. Και την Ελληνική επιχειρηματικότητα σε μια κρατικά ελεγχόμενη υπόθεση. Αυτό είναι το σχέδιό σας για την Ελλάδα. Και είναι απολύτως φανερό.

Εμείς δεν θα το επιτρέψουμε. Διότι η Νέα Δημοκρατία θα συνεχίζει να εκφράζει τις δυνάμεις της δημιουργίας, της υγιούς επιχειρηματικότητας και της παραγωγής.

3. Μεγάλο μειονέκτημα το σχέδιό σας:

Στρεβλώνει την ανταποδοτικότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Με αυτό τον τρόπο δίνεται μια χαριστική βολή σε ό,τι έχει απομείνει από την ασφαλιστική συνείδηση των πολιτών. Με τους συντελεστές αναπλήρωσης που εισάγετε τι κάνετε επί της ουσίας; επιβραβεύετε την ήσσονα προσπάθεια τιμωρείτε την εργασία και

κάθε προσπάθεια δημιουργίας.

Το σχέδιό σας, επί της ουσίας, δεν δίνει κίνητρα για παραμονή στην εργασία. Τα πρόσθετα χρόνια από ένα σημείο και πέρα, δεν οδηγούν σε μεγαλύτερη σύνταξη. Κι αυτό δεν είναι μόνο πρωτοφανές κύριε Πρωθυπουργέ. Είναι λάθος! Υπονομεύει κάθε έννοια ασφαλιστικής συνειδησης.

4. Το σχέδιό το οποίο έχετε παρουσιάσει:

Μετατρέπει το ασφαλιστικό σύστημα, ουσιαστικά, σε προνοιακό

Όχι μόνο δεν διαχωρίζετε την κοινωνική ασφάλιση από την πρόνοια, αλλά μετατρέπετε το ασφαλιστικό σε προνοιακό, καταργώντας ταυτόχρονα την προνοιακή δομή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Με τη δική σας λογική μια άνεργη μητέρα 40 ετών δεν θα μπορεί πλέον να στηριχτεί στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Εμείς διαμορφώσαμε, με πολύ προσπάθεια, μια Εθνική Στρατηγική Κοινωνικής Ένταξης που έχει ως στόχο την αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, με όχημα το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Δυστυχώς και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα το οποίο θα έπρεπε να γνωρίζετε ότι αποτελεί σε όλη την Ευρώπη το πιο αποτελεσματικό και στοχευμένο εργαλείο αντιμετώπισης της ακραίας φτώχειας και αυτό εγκαταλείπεται στην τύχη του.

5. Το σχέδιό σας:

Μεταθέτει το πρόβλημα για το μέλλον.

Αλήθεια κύριε Πρωθυπουργέ, τι θα συμβεί με τις κύριες συντάξεις από 1/1/2019;

Γνωρίζετε, πάρα πολύ καλά, ότι η προσωπική διαφορά, έτσι όπως περιγράφεται στο νομοσχέδιο μεταφέρει το πρόβλημα τρία χρόνια αργότερα. Στέλνετε, συνειδητά, στο μέλλον άλυτα προβλήματα. Και αυτό συνιστά πολιτική ανευθυνότητα. Το κάνατε, μάλλον, γιατί γνωρίζετε ότι δεν θα είστε στην κυβέρνηση το 2019 για να διαχειριστείτε το πρόβλημα.

Και τέλος:

Το σχέδιό σας είναι μη κοστολογημένο.

Και σήμερα ακόμα δεν υπάρχει καμία οικονομική τεκμηρίωση των προτάσεων.

Όλα είναι στον αέρα. Και η άρνησή σας ή η αδυναμία σας να το κοστολογήσετε καθυστερεί επικίνδυνα μια διαπραγμάτευση που εσείς ισχυρίζεστε ότι βιάζεστε να ολοκληρώσετε. Προκαλείτε τεράστιες εντάσεις στην κοινωνία, χωρίς καν να αναγνωρίζετε ποιο είναι το πραγματικό οικονομικό όφελος των παρεμβάσεων που προτείνετε. Αυτός είναι ο ορισμός της προχειρότητας.

Ζητάτε σήμερα - η αλήθεια είναι σε πολύ πιο ήπιους τόνους από την ομιλία την οποία κάνατε πριν από δυο μέρες- από την αντιπολίτευση εναλλακτική πρόταση. Θα μπορούσαμε εύκολα να σας απαντήσουμε ότι εμείς δε δημιουργήσαμε το πρόβλημα των 1,8 δις ευρώ. Λοιπόν, εσείς θα το λύσετε, εσείς το κάνατε. Δε θα το κάνουμε, όμως.

Κύριε Πρωθυπουργέ, άκουσα με πολύ ενδιαφέρον να μιλάτε για τη συνολική αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού, αλλά η πραγματικότητα είναι άλλη. Ξέρετε το πρόβλημά σας είναι το 1,8 δις ευρώ, το οποίο ζητήθηκε από την τρόικα και το οποίο δεν είχε ζητηθεί από εμάς. Αυτό είναι το πρόβλημά σας. Και γι' αυτό νομοθετείτε σήμερα. Μην κρύβετε, λοιπόν, την αλήθεια. Ας συμφωνήσουμε, λοιπόν, καταρχάς, πριν μιλήσουμε για τις λεπτομέρειες, στα βασικά χαρακτηριστικά, που πρέπει να διέπουν ένα ασφαλιστικό σύστημα. Ένα δίκαιο, λοιπόν, ασφαλιστικό σύστημα, κ. Τσίπρα, θα πρέπει:

-Να διασφαλίζει, προφανώς, τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος.

-Να είναι συμβατό με το συγκεκριμένο μακροοικονομικό περιβάλλον στο οποίο εφαρμόζεται.

-Να μην τιμωρεί όσους εκπλήρωσαν με συνέπεια τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις.

-Να εμπεδώσει την ασφαλιστική συνείδηση και να ενθαρρύνει την εργασία.

-Να διαχωρίζει την Κοινωνική Ασφάλιση από την Πρόνοια.

-Και να συμβάλλει στην ενδυνάμωση της αλληλεγγύης των γενεών.

Αυτό είναι ένα αξιακό πλαίσιο στο οποίο θα μπορούσαμε, ελπίζω, να συμφωνήσουμε. Η αρχιτεκτονική, λοιπόν, του ν.3863, που αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία κι εσείς χτίζετε, είναι μια σωστή αρχιτεκτονική. Να θυμίσω ότι ο ν.3863 θεσμοθέτησε για όλους εθνική σύνταξη και σε αυτή προστίθεται το καθαρά αναλογικό μέρος της σύνταξης, που αναλογεί στις εισφορές του κάθε εργαζόμενου. Γιατί μας το παρουσιάζετε αυτό ως δική σας μεταρρύθμιση; Αφού υπάρχει στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο. Και ο νόμος βέβαια ορίζει- και σωστά- ως βάση υπολογισμού της σύνταξης το σύνολο του εργασιακού βίου.

Αυτά υπήρχαν, κ. Τσίπρα, δεν τα γνωρίζετε; Δεν τα εισάγετε εσείς. Αυτή είναι η μεταρρύθμιση η οποία ψηφίστηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, πάνω στην οποία κι εμείς χτίσαμε. Μη μας μιλάτε, λοιπόν, εδώ τάχατες για μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό.

Αλλά και κάτι ακόμα. Ξέρετε, είναι λίγο δύσκολα και σύνθετα αυτά τα ζητήματα. Και ίσως δεν είστε καλά ενημερωμένοι. Δεν πειράζει. Ακούστε, κάτι θα μάθετε.

Εμείς βέβαια, κ. Τσίπρα, είχαμε συμφωνήσει στη δημιουργία 3 ταμείων: μισθωτών, αγροτών και αυτοαπασχολούμενων/ελεύθερων επαγγελματιών, που θα σέβονται και θα αναγνωρίζουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Και σε αυτή την πρόταση ακόμα επιμένουμε. Και θεωρούμε ότι το ένα ταμείο είναι λάθος και θα προκαλέσει ένα τεράστιο διαχειριστικό κομφούζιο.

Αυτό, λοιπόν, είναι το κεντρικό πλαίσιο το οποίο πρέπει να περιφρουρήσουμε και το οποίο πρέπει να βελτιώσουμε.

Κατά την άποψή μας, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα έπρεπε να κάνετε:

Χρησιμοποιείστε, λοιπόν, όλα τα εργαλεία τα οποία έχετε στη διάθεσή σας για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας, το οποίο δεν το κάνετε αυτή τη στιγμή. Χρησιμοποιείστε την πληροφόρηση από το σύστημα ΗΛΙΟΣ για να εξοικονομήσετε πόρους από παράνομα καταβαλλόμενες συντάξεις και οικογενειακά επιδόματα. Γνωρίζετε καλά ότι υπάρχει ακόμα πρόβλημα σε αυτό το πεδίο. Δεν έχει αντιμετωπιστεί πλήρως.

Εφαρμόστε κανονικά τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος για τις επικουρικές συντάξεις. Προχωρήστε στο συμψηφισμό των οφειλόμενων εισφορών στον ΟΓΑ, για τον τελευταίο χρόνο μόνο, με τις αγροτικές επιδοτήσεις. Και, εφόσον είναι απαραίτητο, να εξορθολογήσετε και την κρατική επιχορήγηση, που δίνεται από τον προϋπολογισμό στα ευγενή ταμεία. Αυτές είναι συγκεκριμένες προτάσεις, κ. Τσίπρα. Ελάτε να τις συζητήσουμε. Και βεβαίως θα μπορούσατε να συντομεύσετε και τις μεταβατικές διατάξεις του ν.3863. Αλλά βεβαίως θα έπρεπε να δώσετε και πραγματικά κίνητρα για την ανάπτυξη του τρίτου πυλώνα, της ιδιωτικής ασφάλισης. Μια έννοια η οποία, προφανώς, σας δημιουργεί απόλυτη αλλεργία.

Αλλά δυστυχώς για εσάς και δυστυχώς για τη χώρα, αυτά τα μέτρα δεν αρκούν για να κλείσει η τρύπα του 1,8 δις ευρώ. Πρέπει να αναζητηθούν πρόσθετοι πόροι από στοχευμένες περικοπές δαπανών. Και χαίρομαι που κι εσείς αναγνωρίσατε σήμερα, στην ομιλία σας, ότι πράγματι υπάρχει δυνατότητα για ισοδύναμα μέτρα, τα οποία θα

μπορούσαν να συνεισφέρουν στην κάλυψη αυτού του κενού, χωρίς να κάνουμε πρόσθετες παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό. Το πρόβλημα είναι ότι δεν άκουσα κανένα τέτοιο μέτρο από εσάς, κ. Τσίπρα.

Θα σας προτείνω, λοιπόν, εγώ ορισμένα τώρα. Ένα, πάντως, είναι βέβαιο: Ότι η κοινωνία δεν πρόκειται να σφίξει άλλο το ζωνάρι για να χρηματοδοτήσει με το υστέρημα της τη διόγκωση του κομματικού κράτους του ΣΥΡΙΖΑ. Σας καλώ, λοιπόν, κ. Τσίπρα, σε έναν διάλογο-εξπρές που θα καταλήξει σε δέσμευση για την ακύρωση των προγραμματισμένων μισθολογικών αυξήσεων του Δημοσίου και το δραστικό περιορισμό των κομματικών διορισμών.

Μόλις πριν από ένα μήνα, δώσατε αυξήσεις ύψους 150 εκ. στους δημοσίους υπαλλήλους και χωρίς μάλιστα να έχετε θεσμοθετήσει κάποιο σύστημα αξιολόγησης, ώστε να δώσετε αυξήσεις τουλάχιστον σε αυτούς που το αξίζουν. Αλλά εσείς τις δίνετε οριζόντια. Και τις δίνετε βέβαια πρωτίστως σε αυτούς που υπηρετούν στα κομματικά γραφεία και στα υπουργικά γραφεία.

Σας καλώ, λοιπόν, να τις πάρετε πίσω αυτές τις αυξήσεις. Και γνωρίζετε λοιπόν ότι υπάρχουν κι άλλες στρεβλώσεις ακόμα στο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων από τις οποίες μπορείτε να εξοικονομήσετε πόρους. Το ερώτημα λοιπόν, κ. Πρωθυπουργέ, είναι απλό: Τον αντέχετε αυτόν τον διάλογο ο οποίος θα ήταν προς όφελος της κοινωνίας; Ή φοβάστε αντιδράσεις από συντρόφους, συγγενείς και φίλους τους οποίους σπεύδετε να τακτοποιήσετε;

Γνωρίζω απόλυτα τι θα μου πείτε. Το γνωρίζω καλά. Θα μου πείτε «Μα κι εσείς τα ίδια κάνατε». Αλλά αυτή η εξομοίωση δεν είναι τίποτα άλλο από την ταφόπλακα του δήθεν «ηθικού πλεονεκτήματος» της Αριστεράς. Ξέρετε, αναρωτιέμαι μερικές φορές, κ. Τσίπρα, πώς θα ένιωθαν οι αγνοί αγωνιστές της Αριστεράς των προηγούμενων γενεών μπροστά σε αυτό το κυνικό «αλισβερίσι», τα εγγόνια να επικαλούνται τους αγώνες των παππούδων για μία θέση μετακλητού στο δημόσιο.

Υπάρχουν, λοιπόν, προτάσεις συγκεκριμένες, όπως είδατε. Εδώ είμαστε εάν το επιθυμείτε να τις συζητήσουμε. Αλλά βέβαια, θα συμφωνήσω μαζί σας και με την τελευταία σας αποστογή, ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας δεν πρόκειται ποτέ να λυθεί ουσιαστικά εάν η οικονομία δεν επανέλθει σε μια τροχιά ανάπτυξης. Εάν δεν αυξηθεί η απασχόληση και εάν δεν διορθωθεί η σχέση εργαζομένων- ασφαλισμένων.

Και εκεί ακριβώς είναι που έχετε κάνει τόσο μεγάλη ζημιά σε τόσο λίγο χρόνο. Τι κάνατε, κ. Τσίπρα, το 2015 και το 2016; Να σας θυμίσω ότι θα έχουμε μειωμένο ΑΕΠ κατά 7,3%, περίπου 13 δις ευρώ σε σχέση με τις προηγούμενες προβλέψεις; Ξέρετε αυτό το νούμερο; Οι προβλέψεις για το 2015 και το 2016 ήταν πάρα πολύ συγκεκριμένες, 3 και 3% ανάπτυξη. Αυτό δεν είναι ένα θεωρητικό νούμερο, ξέρετε. Αυτή η απώλεια ΑΕΠ μεταφράζεται περίπου σε 200.000 θέσεις λιγότερες σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου 2015 - 2018. Κι αυτό με τις πιο συντηρητικές εκτιμήσεις. Μόνο και μόνο από αυτό, προκαλείται μεγάλη απώλεια ασφαλιστικών εισφορών. Την εκτιμούμε περίπου στα 900 εκ. ευρώ μόνο για το 2016.

Κι εδώ είναι το εκπληκτικό: Αυτά που ζητάει η κυβέρνηση για να κλείσει το δημοσιονομικό κενό, το οποίο η ίδια δημιούργησε, περικόπτοντας συντάξεις και αυξάνοντας εισφορές, τα χάνει από τις εισφορές που θα έπρεπε να είχε κερδίσει εάν είχατε καταφέρει να μειώσετε την ανεργία, όπως θα κάναμε εμείς!

Πρέπει να καταλάβετε ότι για κάθε επένδυση που διώχνετε - εσείς, ο κ. Σκουρλέτης - δε στερείτε μόνο από κάποιον άνεργο την προοπτική της απασχόλησης. Στερείτε και πόρους από το ασφαλιστικό σύστημα.

Λοιπόν, το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο. Αν είχατε φροντίσει πραγματικά, κ.

Τσίπρα, να περιφρουρήσετε τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, αντί να τις πετάξετε στον Καιάδα της «σκληρής διαπραγμάτευσης», και αν δε είχατε εκτροχιάσει την οικονομία με τη δική σας διαπραγμάτευση του πρώτου επταμήνου του 2015, δε θα χρειαζόταν σήμερα να συζητάμε για πρόσθετα μέτρα. Ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός του 2015 οδηγεί στις περικοπές τις οποίες σήμερα εσείς εισηγείστε.

Θα μπορούσαμε να μπούμε και σε περισσότερες λεπτομέρειες αλλά δε θα το κάνω, γιατί έχω ήδη καταχραστεί το χρόνο και υπάρχει πάντα και η δευτερολογία. Το βέβαιο όμως, κ. Τσίπρα, είναι ότι δε θέλετε να μπειτε σε αυτή τη λεπτομερή συζήτηση. Δε σας αρέσουν οι αριθμοί. Βλέπετε, εσείς ενδιαφέρεστε μόνο για τους ανθρώπους. Αλλά οι αριθμοί λένε την πραγματικότητα. Και δεν αντέχετε τους αριθμούς, γιατί δεν αντέχετε την αλήθεια. Είστε υπό κατάρρευση. Και συμπαρασύρετε για δεύτερη φορά την Ελλάδα σε αδιέξοδο.

Εγώ σας καλώ σήμερα να εγκαταλείψετε το σχέδιό σας. Να το αντικαταστήσετε, έστω και την τελευταία στιγμή, με κάποιο άλλο το οποίο θα διέπεται από τις αρχές που σας εξέθεσα. Και εύχομαι να υιοθετήσετε- έστω και με ένα χρόνο καθυστέρηση - μια άλλη δημιουργική αντίληψη για την οικονομία της χώρας. Ένα είναι βέβαιο: Δεν έχουμε χρόνο να χάσουμε. Το ξέρετε καλά. Και δεν αντέχουμε να ξαναζήσουμε ως χώρα τις μέρες του καλοκαιριού του 2015. Η Ελλάδα δεν αντέχει νέα περιπέτεια. Και γι' αυτό, και σας ζητώ, κ. Τσίπρα, να συμφιλιωθείτε επιτέλους με την πραγματικότητα την οποία εσείς δημιουργήσατε.

Με την ευκαιρία της πρώτης παρέμβασής μου στη Βουλή ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, θα ήθελα να απευθυνθώ σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες.

Ανεξάρτητα από το αν και τι ψήφισαν στις εκλογές, ανεξάρτητα από το αν και το τι ψήφισαν στο δημοψήφισμα.

Μπορούμε να βγούμε από την κρίση. Το πέτυχαν άλλες χώρες, το πετυχαίνουν και οι Κύπριοι αδελφοί μας, οι οποίοι εξέρχονται του μνημονίου το Μάρτιο του 2016.

Μπορούμε να ξαναδείξουμε στον κόσμο τη θετική, τη δημιουργική πλευρά της Πατρίδας μας.

Αλλά προϋπόθεση είναι μια δίκαιη, ρεαλιστική κοινωνική συμφωνία ευθύνης και αλληλεγγύης όλων των κοινωνικών ομάδων, όλων των γενεών.

Ναι, να βάλουμε όλοι πλάτη, να μοιραστούμε τα βάρη δίκαια και θα τα καταφέρουμε.

Όλα αυτά, όμως, μπορούν να γίνουν μόνο με σχέδιο, με αλήθεια και όχι με ψεύτικες υποσχέσεις και όχι με μεγάλα λόγια.

Σας ζητώ να έχετε πάντα από εμένα αυτή την απλή απαίτηση.

Και να ξέρετε ότι όσο συμμετέχω στο δημόσιο διάλογο, θα την τηρώ απολύτως.

Μιλώντας τη γλώσσα της αλήθειας και προπαντός πράττοντας το έργο της αλήθειας.

Σας ευχαριστώ.